

ΕΚΠΟΜΗ 10'
2 Μαρίν 1967

Δύμι, Νέσος, αυδά -

Μετά τό σήμε, αρχίζει ὁ διάλογος.

- ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ *Απόκρηες Δ ημήτρη, απόκρηες περνᾶμε, μὴν τό ξεχνᾶς. Τὴν περασμένη Πέμπτη θυμηθήκαμε μερικὰ παλιὰ ἀθηναϊκὰ ἀποικρηάτινα, μὰ φαντάζομαι ὅτι δὲν τό ἐξαντλήσαμε τό θέμα.
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Πῶς νά ἐξαντληθῆ ἓνα τέτοιο θέμα Γιάννη ; Πῆν κοιτᾶς πού σήμερα ἡ Ἀθήνα δὲν παρουσιάζει κανένα ἀποικρηάτικο ἐνδιαφέρον, μὰ τότε, ὅπως λέγαμε καί προχτές ὅλος ὁ κόσμος μασκαρευότανε καί χυνότανε στούς δρόμους. Προχτές μιλήσαμε γιά τὴν γιορμήλα. Γιά τό Γαϊτανάκι δὲν εἶπαμε τίποτα.
- ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ Τό γαϊτανάκι. Καί τώρα ἀκόμη κυκλοφορεῖ ~~εἰς~~ ^{πότε πότε} σέ καμμιά πολὺ μακρινή συνοικία τῆς Ἀθήνας. Ὁ Τουρισμός τό ἔχει διώξει ἀπό τὰ κέντρα.
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Μόνο ὁ Τουρισμός Γιάννη ; φαντάζεσαι τό Γαϊτανάκι, ἔστω καί μέ ἔδεια τοῦ Τουρισμοῦ νά σταματᾷ τὴν κυκλοφορία στὴν πλατετὰ Ὀμονοίας γιά νά χορέψῃ ; Τό θυμῶσαι τό Γαϊτανάκι στίς δόξες του ; Ἡ ροχωροῦσε μέ βῆμα στρατιωτικὸ μέ τόν ἦχο τυμπάνου : Παραμπάμ-μπάμ-μπάμ... Παραμπάμ-μπάμ-μπάμ...
- ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ Πῶς δὲν τό θυμῶσαι. Μόλις ἀκουγότανε τό ταμπούρλο ἔτρεχε ὁ κόσμος μέ ἄλλαλαγμούς γιά νά μὴ χάσῃ τό θέμα. Πίσω ἀπὸ τόν τυμπανιστὴ περπατοῦσε τό παιδί μέ τό κοντάρι σάν σημειοφόρος.
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Ξέρεις ὅτι αὐτός εἶχε τίτλο. Ἐπειδὴ κρατοῦσε τό κοντάρι λεγότανε κονταρᾶτος.
- ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ Πίσω ἀπὸ τόν κονταρᾶτο λοιπὸν οἱ χορευτές. Τρεῖς ἄνδρες καί τρεῖς γυναῖκες. Δηλαδή ὅλοι ἀρσενικοὶ ἦτανε μὰ οἱ τρεῖς ἦτανε ντυμένοι μέ ξεχωρισμένα ἐποτινὰ ποστούμια καί οἱ ἄλλοι τρεῖς χανούμισσες.
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Περίεργος συνδυασμός Δύσεως καί Ἀνατολῆς. Πραγματικὴ συνδυασμὸς. Μεσαιωνικοὶ ἐπὶ τὸν μέ χανουμάκια καί μάλιστα ἀξυριστά. Ξέρεις ὅτι ἔχω στό ἀρχετο μου μὲ διαφήμισι ἀπὸ ἓνα

ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ Πέ άλλα λόγια, πρίν γίνουν τά λουτρά μ' τίς καρπίνες στό Πέο θάληρο, πρίν γίνουν καί του Παλαιου θάληρου τά λουτρά, ο Πειραιεύς εΐχε άποκτήσει τίς καρπίνες του. Έχει λοιπόν τά πρωτει ο Πειραιεύς στό θερινό αυτό όρόσιμα των Αθηναίων. Όμως πρί προχωρήσωμε σέ άλλες λεπτομέρειες, καλό θα ήτανε νά οικιώνωμε λίγο τήν φλυαρία μας μέ κ-νένα τραγουτι. Καί προτείνω ένα επίσης παλαιότατο τραγουτι τό : Φεύγεις, φεύγεις καί μ' άφήνεις...

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Συμφωνο άπόλυτα. Ή κολή μας φίλη καί συνεργάτις Κλειώ, θα μας τό θυμίση.

ΚΛΕΙΩ ΔΕΝΑΡΔΟΥ (μέ συνοδεία πιάνου) Φεύγεις, φεύγεις
καί μ' άφήνεις...
Κ.τ.λ. Κ.τ.λ.

ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ Έμετρο που με παραξενεύει, είναι τό ενοίκιον που άνέφερες πρί από λίγο : Εΐκοσι μέ τριάντα δραχμές ενοίκιο για τρεις μήνες; Σάν πολύ λίγο δέν είναι ;

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Άρκει να σου πω Γιγιο, ότι γύρω στα 1880, ένας άθηναϊος έμαξας, εΐχε τόν σταυλο του στήν δόον Βύσσης άπέναντι στό ζαχαροπλαστειο Πευλίδη στήν Αγία Ειρήνη. Εΐχε τόν σταυλο καί στό κτίσμα από πάνω ένα καγιάτι μέ τέσσερα δωμάτια κι' επλήρωνε... πέντε δραχμές τόν μήνα, τίς όποιες πολλές φορές τύχαινε νά μήν τίς έχη καί του κίνανε δι-ριως έξόσεις του έμαξας. Ήτανε δύσπιστο λυ τά χρήματα Γιγιο, όγδόντα καί εκατό χρόνια πρίν. Ήτανε ή έποχή που τραγουδουσε ο κόσμος : Τρά λά λά - έγμινίρες καί κου κιά - κιά γλυκιές καλέσ ντομίτες - μιά δεκάρα ή διας.

ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ Έχεις δίκαιο. Θυμάμαι κι' εγώ ένα σχετικό τραγουδάκι, ένα ρεφραίν μαλλον. Εΐχαν έπιβήνει τό βερύκοκο μιά έποχή καί τραγουδουσε ο κόσμος : Σαράντα τό βερύκοκο - ρίκο - ρίκο - ρίκο

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Τό θυμάμαι κι' εγώ. Εΐχανε άνεβει τά βερύκοκα σέ σαράντα λεπτά τήν δια από εΐκοσι που εΐχανε. Ή δεκάρα ήτανε μεγάλη όπόθεσι Γιγιο στα παλαιά χρόνια. Θυμήσου άλλο ένα τραγουτι : Λιμοκοντορος πέρασε καί βρηκε μιά δεκάρα - κι' από τήν πεύνα τήν πολλή τήν πηρε κουραμάνα. Μι' ά δεκάρα πουλιότανε μιά κουραμάνα όλόκληρη... Μι' ά δεκάρα ένα μοτζάμ καρβέλι ψωμί.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ

Αυτό για το Γαϊτανάκι. Όσο για τ' όνομά του : Γαϊτανάκι υπάρχουν δύο εκδοχές : 'Η μία είναι ότι το λανσάρισε πρώτος ένας ήθοποιός της παντομίμας που το επώνυμό του ήτανε Γαϊτανάκης και το χρησιμοποίησε για ζωντανή διαφήμιση των παραστάσεων της παντομίμας του. 'Η δεύτερη εκδοχή είναι ότι οι χορευτές, περιστρέφονται κρατώντας τρεις πολύχρωμες ταινίες του κονταριού, γύρω από το κοντάρι και έτσι πλέκονται οι κορδέλλες αυτές σχηματίζοντας ένα γαϊτάνι. Και οι δύο εκδοχές μου φαίνονται απίθανες...

ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ

Και βεβαίως θα υπάρχει και μία τρίτη άποψη που θα είναι ή σωστή και την οποία αγνοούμε. Πά ένωτός έπό την Γλαμύλα και τό Γαϊτανάκι, δέν ύπηρχαν άλλες άποκηάτινες λαϊκές ένδηλώσεις στην Παληά 'Αθήνα :

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ

Πολλές Γιέγκο μου και οι σπουδαιότερες είναι τά Ρόπαλα και δ θεοδοσίου. Πά πούμε κέτι και για τά Ρόπαλα και νά φυλάξωμε τόν θεοδοσίου, τόν ποιητή του κάρρου για την έλλη έβδομάδα που είναι κι' αυτή άποκηάτινη.

ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ

Τί ήτανε τά Ρόπαλα :

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ

'Ο έθλητισμός της έποχής. 'Ο λαϊκός άθλητισμός βέβαια. Αηλαδή δέν ήτανε άκριβος άθλητισμός, αλλά μλλον γυμναστικέ επίδειξεις. Ένα ταμ ούρλο προπορευότανε

ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ

Πάλι ταμπούρλο :

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ

Ταμπούρλο Γιέγκο. Τό ταμπούρλο, μπαρμπάμ-μπάμ-μπέμ... ήτανε τό κατετεθέν σήμα της έμφάνισης άποκηάτινης ένδηλώσεως.

ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ

Λοιπόν, μπαρμπάμ-μπάμ-μπέμ, τό ταμπούρλο άκουγότανε

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ

Και ή μικρή συνοδεία έκανε την έμφάνισί της από κέποιε στενό συνήθως διέλεγε πλατετα για νά δράση. "Ήθελε άποχωριά. 'Η πλατετα 'ομονοίας, άκριβως ένετ που άρχίζει ή Τρίτης Σεπτεμβρίου, ή πλατετα συντάγματος ένετ που άρχίζει ή δόδς 'Ερμού

, στο Κολωνακί προς την δδόν Κανάρη, ήτανε τά προσφιλή σημεῖα
 όπου ἐμφανιζόντουσαν τὰ Ρόπαλα. Σχηματίζενε κήλο. Κόσμος κεί-
 ντουνηξ μαευότανε γύρω γύρω, γινότανε ἡ σιηνοθεσία, δύο σιαμνέ-
 νια ἕνα ψηλό, ἕνα χαμηλό, μιὰ τραιπέλα, ἕνα μονόζυγο κι' ἕνα δί-
 ζυγο καί ἡ παρέστεσις ἔρχιζε.

ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ Γυμναστικὲς ἐπιδείξεις δηλαδὴ καί ἐκπροβατικὲς τῆς κωνικῆς ἄρας.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Ὅπως τὸ εἶπες : Τῆς κωνικῆς ἄρας. Ὅμως οἱ ἄθηναῖοι χαζεύανε
 καί οἱ δεκάρες ἢ πέφτανε βροχηδὸν στὸν δίσκο.

ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ Μιὰ ἀπορία ἀημήτρη. Γιατί τὰ λίγανε Ρόπαλα ; Δέν ἔκρουσα νά γίνε-
 ται λόγος περὶ ροπίλων.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Φαντάζομαι πὸς πρόκειται γιὰ παρεξήγησι. Τὸ θέαμα ήτανε μουγγό
 οὔτε μουσική, οὔτε κουβέντες, σὺν βωδὸς κινηματογράφος. Ὅ-
 μως σέ κἄθε δύσκολο γύμνασμα, οἱ ἐκπροβέτες αὐτοὶ φωνάζανε :
 - ὦπα... ἔπα... ἔπαλα...

ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ Καταλαβαίνω. Κι' αὐτὸ τὸ ἔπαλα οἱ ἄθηναῖοι τὸ ἐκρούσανε
 σὺν ρόπαλα καί ἡ ὄνομασία ἐκδόλησε.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Ἄκριβδς.

ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ Καλά, αὐτὸ εἶναι γνωστὸ δηλαδὴ ἢ εἶναι δική σου θεωρία ἀημή-
 τρη ;

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Ὑμολογῶ πὸς εἶναι δική μου θεωρία. Ὅμως κἄποτε ἐπετόλμησα
 καί τὴν δημοσίευσσα σέ μιάν ἐφημερίδα. Ζοῦσαν τότε καί ὁ Καμπού-
 ρηλου καί ὁ Μαραϊτίνης καί ὁ Δαραλέξης καί ὁ Γεώργιος Βλάχος
 καί ὁ Ἄννινος, ὅλοι παλαιοὶ ἄθηναῖοι καί ἄθηναιογράφοι καί κα-
 νῖνας δέν μὲ διέφευσε. Πῶλιστα, ἔτυχε νά συναντηθοῦμε μιὰ
 μέρα στὸ περίφημο " Ἀτελιέ " τὴν καλλιτεχνικὴ Λέσχη, ὁ Μαραϊ-
 τίνης, ὁ Βλάχος κι' ἐγὼ καί ἔλεγε ὁ Βλάχος : Πῆ ὄπαρχοῦσης Ἑλλης
 ἐξηγήσεως, εἴμαστε ὑποχρεωμένοι νά δεχθοῦμε αὐτὴν. Καί συμφώνη-
 σε κι' ὁ Μαραϊτίνης.

ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ Κι' ἐνῶ αὐτὰ γινόντουσαν μὲ τὰ Ρόπαλα στὶς κεντρικὲς πλατεῖες,
 γύριζε καί στοὺς κεντρικοὺς δρόμους ὁ περίφημος Πάριμα Γιέν-

νης μέ τά κανάτια του πού εἶχε γίνει τόσο δημοφιλής, ἔστε καί μετά τόν θάνατό του ἀκόμη, οἱ ἄθηναῖοι τοῦ τραγουδοῦσαν, τό τραγοῦδι πού θ' ἀκούσωμε τώρα ἀπό τόν Ντιο Ντουφεξιλάδη.

ΝΤΟΥΦΕΞΙΛΑΔΗΣ (Μέ πιάνο μόνο)

Μπάρμπα Γιάννη μέ τίς στάμνες (τρῖς)
καί μέ τά κανάτια σου (δυό φορές)
νά χαρῆς τά μάτια σου

Σάν φορές ψηλό καπέλλο (τρῖς)
καί παπούτσι λάστιχα (δυό φορές)

Μπάρμπα Γιάννη Κανατῆ.

Πρόσεξε μή σέ γελάσῃ
καμμιά ἔμμορφη κυρά
μπάρμπα Γιάννη Κανατῆ

Καί σοῦ φάῃ τό παιδοῦρι
καί σοῦ μένει ἡ οὐρά
Μπάρμπα Γιάννη Κανατῆ.

Μὴν πιστεύεις τά κορίτσια
Σέ γελοῦν μέ μιὰ φευτιά
Μπάρμπα Γιάννη Κανατῆ

Μπάρμπα Γιάννη σέ λατρεύω
θά σέ ἀγαπῶ πιστά
Μπάρμπα Γιάννη Κανατῆ.

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Αὐτός εἶναι ὁ Μπάρμπα Γιάννης, ἓνα ἀπό τά δημοφιλέστερα παι-
λαιά εἴδημα τραγοῦδια, πού τραγουδιέται ἀκόμα καί σήμερα. Ὁ
ἀγαπητός μου συνέδελφος Νίμης Πλέσσας θά μῖς πῆ τήν γνώμη του
γι' αὐτό τό τραγοῦδι καί θά μῖς τό δώσῃ μέ δική του ἐνορχήστρω-
σι.

Π Α Β Σ Σ Α Σ

(θά γράψῃ μόνος αὐτά πού ἔχει νά πῆ).

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Φυσικά μέσα σ' ένα τέτοιο εβθυμο περιβάλλον οι εβθυμες και κωμικές ιστορίες δέν ήτανε λίγες.

ΓΙΑΝΝΙΑΗΣ Μοϋ 'λεγες τήν περασμένη εβδομάδα για την ιστορία του Γιάννη και της Γιάννενας.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Σήμερα θέλζει νά μάθουν οι ακροατές μας τήν αποικηάτικη ιστορία του ναυάρχου.

ΓΙΑΝΝΙΑΗΣ Ποιανού ναυάρχου ;

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Στήν πραγματικότητα δέν ήτανε ναύαρχος ό χριστιανός. Δημόσιος υπάλληλος ήτανε, γραφεύς στο 'Υπουργείο 'Εσωτερικών και νομίζω μάλιστα πρωτοκολλητής. Χρόνια και χρόνια στο πρωτόκολλο του 'Υπουργείου 'Εσωτερικών. Ρουτίνα ή δουλειά. 'Ανύπαντρος, γεροντοπαλλήκαρο και δειλός στην ζωή.

ΓΙΑΝΝΙΑΗΣ Δε είναι δληθινή ή ιστορία αυτή ;

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ 'Ο Μπραϊτίνης τήν αναφέρει για δληθινή. Λοιπόν ό πρωτοκολλητής του 'Υπουργείου 'Εσωτερικών που ήτανε φουκαρής όσο δέν φανταζότανε κανείς, κάποια άπόικρη άποφάσισε νά τό ρίξει έξω. "Ήτανε Τσινοπέμπτη. "Ήλος ό κόσμος μασκαρευότανε κι' ό πρωτοκολλητής άποφάσισε νά μασκαρευτεί κι' αυτός πιστεύοντας ότι έτσι θα γλεντούσε. Πήγε σ' ένα κουρετό όπου νοικιάζανε ντόμινα. Ζήτησε έναν πιερρότο, δέν βρήκε. Ζήτησε έναν Διάβολο, είχανε νοικιαστεί όλοι. Τέλος βρήκε μιá στολή ναυάρχου.

ΓΙΑΝΝΙΑΗΣ Στολή ναυάρχου. Μή μοϋ πης πός ντύθηκε ναύαρχος...

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Μιá παληά τριμμένη και χιλιοπαλωμένη στολή άπαξιωματικού του ναυτικού, στην όποια είχανε προσθέσει χρυσές έπωμίδες χρυσά γαλόνια ναυάρχου και της είχανε δώσει για έξάρτημα ένα τριαντό ναυάρχου. 'Ο επίδοχος γλεντζές νοίκιασε τήν στολή άντί τεσσάρων δραχμών για όλη τήν νύχτα και τήν φόρεσε άφου άφησε τό δικό του κοστούμι στο μαγαζί διότι δέν χωρούσαν και τά δύο τό ένα έπάνω στο έλλο και άμολύθηκε στους δρόμους

- ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Ἐσφαλῶς δέν θά γλέντησε ὁ ἄνθρωπος...
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Παῦρο γλέντι Γιάγιο. Τόν σπρώξανε, τόν τρελλάνανε στίς φουσιές, τόν στριμώξανε, τόν τσαλαπατήσανε, τόν ρίξανε χάμω καί τέλος, ἔργά τήν νύχτα ἄφου εἶδε κι' ἀπόειδε, γύρισε στό μαγαζί νά παραδώσῃ τήν στολή τοῦ ναυάρχου καί νά γίνῃ πάλι ἀπλός πολίτης... Εἶδε κόσμο μπροστά στό μαγαζί... Κόσμο καί πυροσβέστες...
- ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Μή μῶυ πῆς πῶς εἶχε πάρει φωτιά τό μαγαζί...
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Τί νά μή στό πῶ ἄφου εἶχε γίνει στάχτη ; Καί μαζύ μέ τό μαγαζί, εἶχε καεῖ καί τό μοναδικό κοστοῦμι τοῦ φουκαρ ἔ τοῦ ναυάρχου γλεντζέ, πού ὑποχρεώθηκε τήν ἐπομένη τῆς Τσικνοπέμπτῆς, τήν Παρασκευή τό πρωῖ, νά πάῃ στό Ἰπουργετο τῶν Ἐσωτερικῶν ντυμένος ναύαρχος...
- ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Φουσιῶ θά τόν περάσανε γιά τρελλό.
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Σέ καλό τοῦ βγήκε ἡ φασαρία πού ἔγινε στό Ἰπουργετο, γιατί καί ἔμαθε κι' ὁ Ἰπουργός τήν θαλιβερή καί κωμική ἱστορία καί ἔστειλε τόν ναύαρχο στό σπίτι του μ' ἓνα σημεῖωμα νά τοῦ δώσουν ἓνα παλαιό του κοστοῦμι...
- ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Μέ πῆτι τέτοιες περιπέτειες πού μαρτυροῦσανε τήν φτώχεια καί τήν κακομοιριά τῆς ἐποχῆς ἐκεῖνης, πῶς νά μήν βαρεθῇ κανεῖς τόν κόσμο καί πῶς νά μήν ἀναγκάζεται νά τραγουδέῃ : Τόν κόσμο ἔχω βαρεθεῖ ; Τό θυμῶσαι Δημήτρη αὐτό τό παλιό ἀθηναϊκό τραγοῦδι ; Ὁ Πτουφεζιάδης θά μῆς τό πῆ.
- ΠΤΟΥΦΕΖΙΑΔΗΣ (Μέ κίλινο μόνο) Τόν κόσμο ἔχω βαρεθεῖ καί δέν σοῦ λέω φέμμα δέν ἤξερα πῶς θά βρεθῇ τό μαγικό σ υ βλέμμα...

ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ Κι' ες όπου σωμα τό ίδιο τραγούδι μέ σύγχρονη ένορχήστρωσι του Μίμη Πλέσσα.

ΕΚΤΕΛΕΙΤΑΙ Η ΕΝΟΡΧΗΣΤΡΩΣΙΣ.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Πολύς ρομαντισμός Γιάννο. Είχε βαρεθεί τον κόσμο ό έρωτευμένος πανταδύρος, μά ξαφνικά βρέθηκε τό μαγικό της βλέμμα καί ένοιωσε πάλι τήν χαρά της ζωής ό άνθρωπος...

ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ 'Ωραία έποχή.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Τά έχομε ξαναπει αυτά. Δέν ξέρομε αν ήτανε όραία ή βιοχημη έποχή νά χάνη ένας τό κοστούμι του σέ μία πυρκαγιά καί νά μην έχη ένα δεύτερο νά φορέση... πάντως ήτανε εύτυχισμένη έποχή γιατί κι' ό πιο δυστυχισμένος μ' ένα βλέμμα βάρβα

ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ Μαγικό βλέμμα...

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ "Εστω καί μαγικό βλέμμα, έναντιόσε τό κέφι του για τήν ζωή.

ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ θυμάμαι ότι είχα διαβάσει τά περίφημα εύθυμογραφήματα του Μήμιμη "Αννίνου : "Η Οίκογένεια Παραδαρμένου. Λοιπόν άλησμόνητα μου έχει μένει μία φράσις : "Ο Παραδαρμένος, υπάλληλος σέ "Υπουργετο σέ μία στιγμή μεγάλης τρυφερότητος μέ τήν γυναίκα του, της λέει ότι τό δέρμα της είναι έσπρο σάν τό γυαλιστερό χαρτί του "Υπουργείου.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Δέν βρήκε άλλη παρομοίωσι νά κένη ό χριστιανός. Κι' αυτό δείχνει τήν μιζέρια καί τήν καιομοιριά της έποχής. Τό γυαλιστερό καί λευκό χαρτί, τό βρισκε κανείς μόνο στά "Υπουργετα, στά επίσημα έγγραφα. Φτώχεια καί μιζέρια δηλαδή...

ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ Θύγαμε από τίς "Απόδητες.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ "Έχεις όλοιαιό. Μιλήσαμε για τά Ρόπαλα, τό Γαϊτανάκι καί τήν Γιαμήλα, Τόν ποιητή του Κάρρου, τόν Θεοδοσίου, τόν -άφή

νομε για την έρχόμενη Πέμπτη.

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Τι άλλο παλιό αθηναϊκό αποικητικό έχουμε να θυμηθούμε ;

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Πρώτα πρώτα τὸ Κομιτζέτο.

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Τὸ Κομιτζέτο ; Τι ήτανε πάλι αυτό ;

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Ἡ ἐπισημότερη ἐκδήλωση τοῦ Καρναβαλιού. Ἐνα ὁλόκληρο μήνα ἐτοιμαζότανε για νὰ ἐκδηλωθῇ τὴν τελευταία Κυριακή.

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Ἐ λέξεις Κομιτζέτο μαρτυρᾷ καμμιά ἐπιτροπή, ἀπὸ τὴν ~~γαλλική~~ ^ἡ ἰταλική κομιτζέτο.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Ἀκριβῶς. Ἦτανε μιὰ ἐπιτροπή ἀπὸ καλλιτέχνες, θεατρικούς συγγραφείς ποὺ ἐπροκέρυσε βραβεῖα για τὴν παρέλασι τῶν ἑρμάτων τοῦ Καρναβάλου τῆς τελευταίας Κυριακῆς.

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Καί ποῦ συνεδρίαζε αὐτή ἡ Ἐπιτροπή ;

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Τὰ ἔρματα, ὁλόκληρη ἡ πομπή τῶν ἑρμάτων κερνοῦσε ἀπὸ τὴν ὁδὸν Σταδίου. Τὰ πεζοδρόμια, τὰ παράθυρα τῶν σπιτιῶν, τὰ μαπλιόνια, κατὰμεστα ἀπὸ κόσμο. Νὰ σκεφτῆς ὅτι νοικιαζόντουσαν θέσεις στὰ μπαλιόνια τῶν ξενοδοχείων για τὸν κόσμο ποὺ ἤθελε νὰ ἰδῇ τὸ θέαμα.

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Καί ἡ Ἐπιτροπή θὰ βρισκότανε στὴν πλατεία Συντάγματος.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Ὅχι. Πιοστὰ στὸ παλιὸ Ἰπουργετο τῶν οἰκονομικῶν, στὴν πλατεία Κλαυθμῶνος. Θὰ μιλήσωμε ἕλλοτε για τὴν πλατεία ~~ἐκείνη~~ αὐτή. Σ'ὁλόκληρο τὸ πεζοδρόμιο, στὰ δύο πεζοδρόμια ποὺ χρησιμοποιοῦνται σήμερα για παρῆρσιμα αὐτοκινήτων ἦτανε κτισμένο ἓνα παλιό, παμπάλαιο τεράστιο οἰκοδόμημα. Ἀρμετ νὰ σοῦ πῶ ὅτι αὐτὸ τὸ οἰκοδόμημα ἦτανε ἑκατὸν τριάντα χρόνια πρὶν, ~~καί~~ ^{καί} τὸ Νομισματοκοπετο καί ὕστερα ἔγινε Ἰπουργετο οἰκονομικῶν. Συμῆμα ὅτι οἱ τοῦχοι του εἶχανε χρώμα ~~μὰ~~ ^{μὰ} ~~μὰ~~ ^{μὰ} ρόζ...

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Ἴσως για νὰ βλέπῃ ὁ ἑλληνικὸς λαὸς τὰ οἰκονομικά του ρόδινα.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Γιὰγνο πολλά καλαμπούρια μοῦ κάνουνε σήμερα.

ΓΙΑΝΝΙΑΗΣ 'Εξ άνταναιλάσεως.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Τό δέχομαι. Πάντως ένετ, μπροστά στο 'Υπουργετο των Οίκων μιων στηνότανε μιá εξόλινη εξέδρα γιá εήα τό Κομιτάτο της 'Αποιρηής. Μέλη του Κομιτάτου : Οί συγγραφείς : δ Λάσκαρης Δαυλάς δ Παμης "Αννινος, δ Τσοκόπουλος, δ Ξενόπουλος, δ Γιάννης Καμπίσης, οί δημοσιογράφοι Σπανδωνής - γι'αυτόν μιá μέρα θά μιλήσωμε ιδιαίτερα - δ Πάπ, δ "Αδωνις Κόρου καί ζωγράφοι καί γλυπται καί άλλοι... Καί τά έρματα περνούσαν.

ΓΙΑΝΝΙΑΗΣ Καί τά έρματα περνούσαν :

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ "Οχι μονάχα έρματα καρναβαλιού μά καί συντροφίες μετεμφιεσμένων, παρές κανταδόρων εαέ γιατί υπήρχαν διάφορα βραβετα έφου μιá φορά, πήρε βραβετο τραγουδιού μιá συντροφία που τραγουδοσε ένα παληό άθηναίμο δημοτικό : Μάννα μ' σγουρός βασιλικός... αυτό που θά μ'ς πη τώρα δ Πτουφεβιάδης...

ΠΤΟΥΦΕΒΙΑΔΗΣ (Μόνο μέ πιάνο) Μάννα μ' καλέ μάννα μ'....
μάννα μ' σγουρός βασιλικός.

ΓΙΑΝΝΙΑΗΣ Γι'αυτό τό τραγουδι έσφαλώς κατι θά 'χη νά μ'ς πη δ πέμης Πλέσσας.

ΠΛέσσας (θα μιλήση δεσθή γράψη δ Ίδιος έν καιρψ. 'Εν συνεχείη ή ΕΠΟΡΚΗΣΤΡΩΣΙΣ ΤΟΥ ΣΓΟΥΡΟΥ ΒΑΣΙΛΙΚΟΥ)

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ "Ομως ή ώρα πέρασε φίλοι μου. Σ'ας έγνωταλείπομε λοιπόν γιá νά μ'ς ξανακούσετε τήν έρχόμενη πέμπτη τήν Ίδια ώρα.